

gang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Thoft (SF):

Jeg vil blot konstatere, at udvalgsarbejdet har dokumenteret SFs påstand ved førstebehandlingen, nemlig at dette forslag ikke under enhver teoretisk, men under enhver i praksis tænkelig inflation vil betyde en skærpelse af realrenteafgiften. Det er SF meget tilfreds med, og derfor skal skatteministeren også fra SF have fuld opbakning til vedtagelsen af dette forslag.

Damgaard Nielsen (FP):

Jeg skal ikke undlade at sige hr. Thoft tak for hans bemærkninger; de begrundede, hvorfor vi har stillet et par ændringsforslag til dette lovforslag.

Når man opfordrer befolkningen til at spare, har det både sunde og vældig gode formål, men det er jo ingen idé, at folk sparer op, hvorefter staten tager pengene fra dem, for så bruger staten jo pengene, så glider de ud i forbrug igen, og så er vi nøjagtig lige vidt. Et af de bilag, vi fik under udvalgsarbejdet, viste, at der kan ske beskatning på helt op til 80 pct. af realrenten.

Der har også i hele dette lovpakkesystem været en vældig snak om alle de huller, der var, og det er klart, der er mange huller i det. Nu er mit begreb om huller, at det er »ingen-ting med noget udenom«, men det gjorde jo ingenting, hvis disse huller så var fyldt op med sund fornuft.

Når vi stiller ændringsforslag om, at beskatningen aldrig må overstige 50 pct., mener vi også, det er ret rimeligt. Jeg så i en avis her i dag, at der havde været en deputation med underskrifter, der forlangte 40 pct., så man kan i hvert fald ikke sige, at vi serverer valgfløsk med dette her. Vi har været temmelig moderate.

Begrundelsen for vores ændringsforslag til § 10 om, at nr. 2 udgår, nemlig bestemmelsen om at forlænge det åremål, hvormed man beregner inflationen, er, at vi i 1986 havde en forholdsvis lav eller næsten ingen inflation. Det ville medføre en hårdere beskatning i årene fremover, og derfor mener vi, at det nuværende toårsinterval er mere rimeligt, hvis man overhovedet kan tale om rimelig-

hed på dette område. Fremskridtspartiet har været imod realrentebeskatningen, lige siden den blev vedtaget i sin tid.

Hvad angår provenuet, stemte vi under førstebehandlingen for lovforslaget ud fra devisen om, at der var en skattelettelse på 3 mia. kr. i det, og vi vil fortsat støtte alle de skattelettelser, vi kan finde i det. Vi mener i hvert fald, at de ændringsforslag, Fremskridtspartiet har stillet, er positive, og dem anbefaler vi at man stemmer for.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Thoft fortsætter i sine vildfarelser. Hr. Thoft gentager den fejlagtige opfattelse, som han har dannet sig, at denne ændring af loven om realrenteafgift skulle betyde en skærpelse af realrenteafgiften. Det er forkert, og det bliver ikke rigtigere af, at hr. Thoft gentager det så mange gange.

Der er to elementer i dette forslag: det ene er, at der lægges et loft på 56 pct. ind over satsen for realrenteafgift. Dette loft vil medføre en lettelse af realrenteafgiften på 3 mia. kr. i 1988, og det er for så vidt det eneste, som ligger krystalklart i dette forslag.

Det andet element i forslaget er, at der sker en udjævning af de udsving, der kan ske i afgiftssatsen ved, at inflationstakten beregnes over tre år frem for som hidtil kun over to år. I dette element ligger ingen ændring af realrenteafgiften, men kun en udjævning over årene.

Som hr. Thoft også vil kunne se af de opgørelser, som er præsenteret i skatte- og afgiftsudvalget, vil der ske det, at afgiftssatsen, såfremt inflationen igen begynder at falde, efter forslaget vil blive lavere, end den ville efter de gældende regler. Hr. Thofts ræsonnement bygger således alene på hr. Thofts egen opfattelse af, hvordan inflationen vil forløbe i fremtiden.

Jeg gentager, at det eneste, der kan siges krystalklart om dette forslag, er, at det giver en lettelse i realrenteafgiften på 3 mia. kr. i 1988. Det videre forløb afhænger af, hvordan inflationen udvikler sig, og det tror jeg ikke hr. Thoft er bedre i stand til at spå om end nogen af os andre.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):